

skinstation, hvor man får 5 kr. mindre i timen, end overenskomsten foreskriver, eller hvor man arbejder 10 timer om dagen uden overtidsbetaling. Jeg kender masser af eksempler på, at folk har udtrykt tilfredshed med det.

Men naturligvis er det sådan, at den arbejdsgiver og den faglige organisation, som har en aftale med hinanden, hvor der er tale om en fastsættelse af løn- og arbejdsforhold, selvfølgelig har en fælles interesse i, at naboen ikke konkurrenceforvrider ved at tilbyde løn- og arbejdsforhold, der er væsentlig lavere end det, markedet ellers foreskriver. Det er præcis her, interesserne ligger.

Jeg anfægter ikke, at der er tilfredshed med den underbetaling, som hr. Kristian Jensen egentlig illustrerede, eller det lå i hvert fald måske lidt mellem linjerne, overhovedet ikke.

Men her gælder interesserne konkurrenceforvridding, og det er meget væsentligt og centralt på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg spidsede ører, da arbejdsministeren besvarede det spørgsmål, som hr. Kristian Jensen stillede om de dagpengemæssige konsekvenser, hvis en ledig bliver anvist arbejde på en virksomhed, hvor der er eksklusivaftale, og den ledige ikke ønsker at være medlem af den pågældende faglige organisation.

Jeg kan forstå, det er praksis, at dette ikke får dagpengemæssige konsekvenser for den pågældende, og at der ligger et svar i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, der siger sådan.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, og jeg forlanger ikke, at svaret skal gives her på stående fod, men så må vi efterfølgende vende tilbage til det i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg: Hvad er egentlig retsgrundlaget for den praksis?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når vi drøfter spørgsmålet om domstolsafgørelser og de seneste dommerkendelser, vil jeg blot sige, at den seneste sag, vi har fra en dansk domstol, nemlig sagen Hans Henrik Jensen mod Novadan, ville Vestre Landsret ikke tage stilling til, fordi de mente, at den sag var så vigtig, at vi skulle tage stilling herinde.

Hvorfor afviste de den ikke, som de har gjort med de tidligere sager? Det gjorde de ikke, fordi Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

havde ændret deres fortolkning på den måde, at den negative foreningsfrihed også skulle gælde ud fra konventionens § 11.

Derfor er det, jeg siger: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har ændret opfattelse. Vestre Landsret har bedt os om at forholde os til det, og lad os så gøre det på en positiv måde, så vi kan få den frihed på arbejdsmarkedet, som vi fortjener.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforklaring gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet.

Af Charlotte Antonsen (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Mogens Andreasen (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP).
(Fremsat 22/10 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der skal ikke være tvivl om, at der skal luges ud i overflødige regler, og at det fortsat er regeringens målsætning at lette virksomhedernes administrative byrder. På det punkt er jeg helt enig med forslagsstillerne. Men der, hvor vore veje skilles, er nok i forhold til spørgsmålet om, hvad der er overflødigt.

Arbejdsmiljøregler er ikke overflødige. Arbejdsmiljøområdet er efter min opfattelse et af de områder, hvor der også er andre hensyn at varetage end blot lettelse af administrative